

A NYUGALOM

Megnyugvást mi ad?
A forró nem tevés,
hogy nem cselekszem, és
nincs már öntudat.

*Szeretettel köszöntjük 75 éves Szerzőnket!

62 A MÉCSLÁNG

Fejted a kecskét, gyűjtötted a szénát,
olajra várt a szemedben a mécszláng,
ahogyan rád a rozsdás répavágó.
Olajra vágyott a szemed, olajra,
időtlen fényre vágyott a szemed,
mint a gyümölcsfa áhít jó talajra,
amikor ősszel földbe ülteted.

Nem volt már ló, de állt a lóistálló,
a mécses fénye áztatta a répát,
a kecskét, amely folyton mekegett.
Nézett a szemed és olajra vágyott.
Ez vagy sötéten, ez a te világod.
Olajra vágytál, amely hogyha táplál,
messzebbre juttat ennél a világnál.

Előbb virágzik, aztán levelezik.
Megfordítja a világ törvényeit.

Tegnap este még csak vézna ágakat
láttam a kövér, a nagy árnyak alatt,

aszott rőzse volt a bokra, szürke rajz,
rézlapra halványan így van metszve karc,

röntgenkép szikár, sejtelmes vonala,
de ma már olyan, mint a nap sugara.

Az a csúnya, csúf, az a vézna bokor
a jégkorszakra jött új, fényteli kor.

Kinyílt az idő, nyíltak a korai
aranyeső vad, hirtelen szirmai.

Ki hajított virágot lábam elé?
Ki vet a földön túl égboltok fölé?

A forzícia? A korai erő?
Aranyba forrott velem a levegő.

64 GYÓGYTORNA

A gyógytornásznak

A szó könnyű,
a tett nehéz,
jaj, de szörnyű
a szenvedés.

– Feszít, lazít!
– így utasít.
És a gerinc
lazít, feszít.

A kőpadon
nagy nehezen
taszítgatom
lábam, kezem.

Kész Golgota,
de jó kereszt,
itt boldog a
végén a test.

Minden tagod
recseg, sajog,
hazám, te is
lazíts, feszíts!